

Güleser Temel

- şiirler -

Yayın Tarihi:

11.4.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

45 Marka

İstanbul ben de
Gül istanbuldu
Gittiğim ve geldiğim her yerde
Rüyamda gördüğüm
O bakışın tatlı nağmeleri için
Ömrüme taş Gözlerime yaş koydum
Şimdi hangi fırtına gelip alabilir beni
Çoğunluğun gerekçisi
Ama benim adım emir
Ben zehirli bir bahçeyim
Kehribar sarısı değil
Ölümün en gerçekçesi olanı bende
Tuzak muylat yolu köşe başında durun lütfen....

19.03.2007

Güleser Temel

Alinin Dimağı

Hz. Ali dedi
Kılıcımın manası nedir
Ben dedim bilmem
Savaş gönölse dedim
Bilirim ki sen erdemli olanı seversin
Erdemli ve öğrenmeyi seven bir kalbin vardı
Hz. Muhammed S.A.S
Bundan çok sevdi seni
Dedi benim manam nedir
Sen dedim arslan olmuşsan
Kendini feda etmişsen
Ben derim ki elindeki kılıç
Senin dilindir
İki dilli değil
Konuştuğunda dilin dört başa ayrılırdı.
Hak edene dilin bal
Hak edene dilin tuz
Hak edene dilin zehir
Hak edene dilin su dağıtır
Dedi mezhep nedir
Valla dedim benim için
Saçma sapan bir yalandır
Çünkü mezhep dediğinde
Allahın evinden geçer....

22.03.2007

Güleser Temel

Anatalia

Anatalia

Anadan doğar

Tarsustan yiğit kadınlar doğar

Toros dağları der ki

Antalyadan alanya doğar

Anatolia kapısı

Bizzat Tarsususun yıkılmış kalesi

Malazgirt bizde

Yanan ateştir

Malaz aşk ateşimiz

Girit kibritten doğar

Ulan yaşar sen çok şereflişin

Ben o yüzden vatoz dedim şerefsizim....

20.03.2007

Güleşer Temel

Aşk Doğmadan

Sonra şizofrene dönmüş
Ruhsal anlamda içten bir gülümseyişi
Kaybetmiş
Demogoji yapan
iki nüans arası
Peynir ekmek olan
Yaşantıları izledim bir vakit
Evet hayallerimi yaktım
Ve hayallerinizi yakıp
Evinizi ısıtın diyenlere baktım
Onlar hayalleri uğruna sürüklenenlerle
Dalga geçip efkar dağıtıyordu
Bense hayalleri dağıtılmış
Yaşanmış ve yaşanmamış
Belki de yaşanacak olan
Sonbaharım diyen yapraklara
İlkbaharı dağıtıyorum.
Hayallerini yak ve evini ısıt bence demode oldu
Çünkü hayalleri olmayanların
Evleri ve yaşam hakları olmaz
Onlar doğmaya korkan ruhlardır.
Benim dünyamda
O tarz ruhlara yer yok....
Hayaller olmadan
Gerçek bir dünyada
Kurulabilir mi aşk

Aşk doğmadan

Sevgi büyümü ışığa....

27.03.2007

Güleser Temel

Ay Işığı

Senin
Gözlerinde
Belki
Bir damla güneştim
Ama onu bir dönemece
Ay ışığı olarak kaydettim.

06.07.2006

Güleser Temel

Ayrılığa Dair

"Her şeyi tül perdenin arkasından izleyen
yabancı bir memlekete bakar gibi bana bakan
yabancı gözleri yazıyorum....."

Yağmura bakan gözleri vardı bu şehrin
O yüzden midir bilmem
İnceden bir ney taksimi gibi
Gökyüzüne yükselirdi çocukları
Gece dilencilerin parmak uçlarında
Gün hırsızların elindeydi
Buradaydı yorgun yorumsuz sessiz kilitlenmeler
Hayret ettirici şey ise sokaklar şiir kokardı.....
Radyoda Cem Karaca
Sen de duyuyor musun
Hep kahır hep kahır
Anlat diyordu
Nasıldı
Yaralar ölüme sarılırken
Niyeti kandilsiz bir gurbet yerleşirdi ellerime
Puslu gözleriyle
Yetim kalmış şehirlerin
Terkedilmiş sokaklarını yazardım sana
Sana yazardım
Yıkılıp giden bir kentin sarılığına aldırmadan.....
Sayfalara kilometreler sığmayacak
Ya da o kilometreler inatla o sayfalara taşınmayacak
Biliyorum gözlerden uzak bir iklimin yoksunluğundasın
Sana yazıyorum
Sayfalar yoruluyor
Gün düşüyor ellerimden
Ben de yoruluyorum
Küle sensizlik çöküyor geceye nem
Ve mavi gözlerime dokunuyor artık
Yetmezmiş gibi
" Aylara ve günlere bölüyorum kendimi
hüznün yağıyor takvim sayfalarından
soluğuma yerleşiyor yosun kokusu
Sana yazıyorum
Susmalara ses
Sese sessizlik
Sessizliğe gözlerin düşüyor
Aniden bir yaşamak geçiyor kapımdan
Sen sanıyorum kanayan yarayı
İçimde sakladığım serseri bir yanılmaymış
Yalnızlığımın önce gözlerinden
Sonra da ellerinden düşüyorsun
Kendimi gizliyorum
Bu ağır yara seni sildiğinde
Yokluğum arasında
Şehir içi otobüslerde gidip geleceksin
Biliyor musun bir yaşamak adına taşınacak bu yara.....
Bütün kuşları ben öldürdüm

Sesimi inkar etmiyorum
Arkasındayım
Bir adımdın
Ve kaybettim
Bir damla gözyaşında...

12.10.2005

Güleser Temel

Bahanelerini Boşadım

Bir mürekkep gibi akıp geçtim sayfalarından
Sonra bir sigara dumanıyla
Derinliğine doldum yalnızlığının
Sense perdeleri çekilmiş bir savaşın anatomisini
Ellerinle başını gizleyerek yapıyorsun
Soruyorum sana
Bana sunmuş olduğun bahanelerle kavga etmenin
İkimize ne yararı var
Seni bilmem ama ben sıkıldım
Bu kısır döngüden
Günlerimi bahanelerini dinleyerek geçirmek istemiyorum
Hayat çok kısa
Sana göre değil
Kendime göre yaşamak istiyorum
Yalansız
Hilesiz
Olduğu gibi duymak istiyorum
Kapattığın dünyanın sesini
Aşklambaçım ya da kar altında kalmış bir kardelen
Her neysem o olmak istiyorum....
Çabaladım
Evimizi düzenler gibi
Hayatımızı düzeltmeye çalıştım
Olmadı
Belki de yeterli değildi
Tek taraflı bir bakış için çaba göstermek...
Gün geçtikçe paylaştığımız zamanlar
İçtiğimiz sigaralar
Bölüştüğümüz ekmek azaldı ve vs vs...
Sana neyi anlatayım!
Dost ziyaretlerinde
Olmayan dünyamızı maskeleyemektен
Sabahları uyandığım da
Aynalara yalan söylemekten usandım
Üzerinde çalıştığım gülümsemelerle dışarı çıkmak
Eve yol, su, elektrik, telefon faturası olarak geri dönmek
Bir şeyler düzeler umuduyla
Geleceğin saati beklemekten usandım....
Birbirinin tekrarı günlerle
Evde iki kişilik bir gürültü
Masada yenmeyi bekleyen
Tatsız tussuz bir yalnızlık olduk
Biz yoktuk
Bizim bize ait olmayan bahanelerimiz
Vs.lerimiz vardı
Bir sabah kalktım
Seninle uyanmak ve yaşlanmak istemediğimi fark ettim
Ama nihayet her şey olması gerektiği gibi
Vazgeç
Kendini ezilmekten kurtaramayan
Kirlenmiş gözyaşlarına gizleme gereği yok
Vazgeç

İnan ben geçtim
Mürekkep gibi aktım sayfalarından
Ey yar
Unuttuğum acıların toplamı kadarsın
Şimdi soruyorum sana
Unutulmuş onca acının içinde
Hangi yalnızlık saklayabilir bizi
Vazgeç
Ben geçtim
Mürekkep gibi aktım sayfalarından
Gören olmadı...

20.05.2005
05.06.2006

Güleser Temel

Belki

Nasıl da sana benziyor
Gökyüzünün silik mavisini
Solgun benizli ihtiyar kız
İsmi bilmediğim yollardan
Eskimiş yüzlerini
Atmaya kıyamadığım
Şehirler getirdim sana
İncinen gençliğinin gözleri nemli
Belki yaşını silemem
Nasıl da sana benziyor
Gökyüzünün silik mavisini
Solgun benizli ihtiyar kız
İsmi bilmediğim yollardan
Eskimiş yüzlerini
Atmaya kıyamadığım
Şehirler getirdim sana
İncinen gençliğinin gözleri nemli
Belki yaşını silemem
Kimsesizlikten yorgun düşmüş bedenini
Belki yarasını saramam
Ama o yarayı
Kendi yarammış gibi sevebilirim
Üzülme
Benim de gülüşüm yaralı

04.11.2005

Güleser Temel

Ben Varmışım

Acılar gördüm
Kimsenin yaşamadığı
Yaşamak istemediği
Yaşayamadığı acılar
Üşenmeden yaşadım
Yazdığım her satırda
Ben varmışım
Ben varmışım
Meğer her satırda
Gizlediğim bir ben varmışım
Bir adamın
Adımlarında sanki bir ben varmışım
Mutluymuşuz
Farketmemişiz
Tenimize küsmüş
Ruhlarımızı sevmişiz
Küsmedim
Hayatıma anladım ki yalnız değilim
Şükür dedim
İlk defa bu kadar içten
İçten baktım bir adamın gözlerine....
Belki her yerden
Gönlü kırık geldim gittim
Ne varsa haktan dedim
Güldüm geçtim yaşadıklarına
Umudum bitmedi

Gitmiyorum hep yanındayım dedim....

02.04.2007

Güleser Temel

Biline

İsmim ağzında ahım diye biline
Senin ömrün yollarımda çürüye
Serseri ömrüm gibi yüreğin sürüne
Sevdam elin ölümün benden biline

Ahı olanın ahı yerde kalır mı
Bana ettiğinin yanında söz kalır mı
Gülün halî dermansız dertli nicedir
Bülbül değilsin dilinde saz çalınır mı

20.05.2005

Güleser Temel

Bir İnciyim

Bulamazsın ben gibi
Deryada bir inciğim
Doyamazsın adıma
Aydın'ın inciriyim
Şimdi aklın ermez
Dünyaya bir kez geliciyim

26.10.2005

Güleser Temel

Bir Şeydi

Şiir gibi bir Şeydi
Őenin gibi
O da bitti
Bir damla gzyaŐında
Unuttuğum yerde
Eskidim

01.06.2006

Güleser Temel

Bozuk Şiirler....

Acı hayatı yedirirmi

Hangi ağıt gerçeğe en yakın yerde

Kendine baktırır

Hangi ayrılık

Hangi yalnızlık

Adama bozuk şiirler yazdırır

Ah sen dedim

BENİM GÖZÜMDEKİ AĞRI

İÇİMDE DİNMEYEN

DİĞER YANIM

MALAT KÖYÜMÜN KALDIRIMLARINA YAĞAN

DİYAR-I BAKIRIM

TARSUS GÜNEŞİMSİN

GÖNÜL DAĞLARIMA YAĞAN

AMA DIŞIMA YAĞMAYAN

GÖNÜL DİLİMSİN.....

09.04.2007

Güleser Temel

Deniz ve Martı 1...

Kaç yıl oldu
Denizi seyretmeyeli
Öyle içten
Sevdalı bir yürekle
Şöyle geçseydim denizin karşısına
Anlatsaydım tüm olup bitenleri
Ne derdi
Mesela ben
Martıları postacı olarak kullanmazdım
Savaş zamanı aşk mektuplarını yakın
Ve kendinizi posseideona bırakın
İçinizdeki çığlıkları posseideona gömün
Kavuşamamak neymiş o da anlasın.....

02.04.2007

Güleser Temel

Deniz ve Martı 2....

Deniz ve martı öldükten sonra
Kim kimi soracak
Kim kime aşık olacak
Deniz atları kime uğur getirecek
Hangi çığlıkta
Hangi dalgada
El ele tutuşup dalgadan dalgaya atlayacak
Deniz kimi gülerken seyredecek
Kordon boyları
Sahiller ayak seslerimizin yoksunluğundan
Sırra kadem basmayacakmı
Kumsallar sıcacık bakışlarımızdan
Yoksun kalmayacakmı.....
Hangi aşk ağlayacak
Hangi aşk gülecek
Ya gözyaşları kimin içinde zehir olup dağılacak
Ya gülüşler kimin gözlerine deniz kokusunu yollayacak
Ya da o deniz kadar derin
Dalgalı sıcacık bakışlar
Hangi kum tanesine sarılıp uyuyacak
Ne anlamı kalacak
Denize bakıp şarkı söylemenin
Ya da ona şiirler yazmanın
Ne anlamı var artık
Ne anlamı var
Ne anlamı.....

02.04.2007

Güleser Temel

Dilsiz Sevgilin

Aylardan nisan
Sokakta sonbahar gibi duran sen
Hazan yapraklarını döken ağaçlar gibi gidişini izleyen ben.....
Gitmelerin ölüm gibiydi
Bense hep eldim demeni bekledim
Ama sen her defasında gittin
Ve şimdi karşıma çıkmış unuttun mu? diye soruyorsun.
Bir liman şehrinde unutulmak için yazılmış bir şiir
Nasıl unutulmuşsa
Zamana yenik düşen her anı gibi unuttum benden gidişlerini...
Evet unuttum.
İnan başka sonbahar istemiyorum.....
Hatırlıyor musun?
Giderken bana bıraktığın sözleri
"Bir zaman
Bir deli ayrılık boğacaksa seni
Bir silah olup vur kendini
Saçma gibi dağıl sana ait olmayan bir hayatı
Sana ait bir hayatmış gibi sahiplen
Ya da
İstersen bekle
Belki bir sonbahar
Düşte yansımasıyla gelir kapına
Ama beni bekleme sevgili
Senle ve sana ait bir dünyada kendimi sende bulmak
Senden yaşamak istemiyorum.
Unut
Benim yaptığım gibi
Yeni hikayeler yaz ve denize at
Sonra oltalarını alıp balıkçı rıhtımına git
Attığın hikayelerden biri neden olmasın
Olta ucuna takılıverir bir balık gibi
Bilmiyorsun gülüm bilmiyorsun
Bir hikaye nerde başlar nerde biter
Hayat hangi daldan tutar ellerini hiç bilmiyorsun."
Dedin ve çekip gittin....
Kolay olmadı
Yarım kaldığım her günü seninle tamamladım.
Ve gecenin tenhasına nokta gibi düşerken
Hiç kimse duymadı yalnızlığımı
Acı bir gülüşte sakladım hıçkırıklarımı
Siyah beyaz resimlerde
Yüzünde ki rengi gökyüzüne taşıyan kadınlar gibi
Elimde valizim düştüm peşine ay ışığının.....
Anlamını yitirmiş sözcüklerin
Ansızın büyüyen gölgeleri nehir gibi akarken ellerimde
İçimin uçurumlarında yok olmak adına seni yaşarken
Yeniden düşündüm
Benden gidişlerini...
Bırak inan
Son kez süzülürken yanağımdan
Yüzüne hüznü göz yaşlarımı silme ne olur

Bırak bir gölge gibi kalsın içimin ağrısı
Bırak çalsın radyoda eskiden kalma şarkılar
Biliyor musun
Senden sonra mevsimlerin adı tadı değişti
Hiç birini görmedi gözüm
Ben hep sonbahar kaldım.....
Anladım ki içim seninle doluyken
Hayalini silmek için uğraşmam boşunaydı
Ve kolaydı küçük bir çocuğu ezmek
Ben zor olanı seçtim
Hayalinin beni büyütmesine izin verdim
Elimde kurşun kalemde bir gece
Kırılmış bütün çocukları içime aldım
Girdaplar da körebe oynanır mı?
Ben oynadım.
Ölüme hasret çığlıkları gözlerimde susturdum
Sonra resmini aldım karşıma seninle konuştum
Ama adam yanı olmayan bir mevsimdin
Anlamadın
Cevapsız kaldım
Sen miydin beni serseri bir rüzgara bırakıp giden
Gurbetine düşmüş sevda yanıyıyım dedim
Ve yazmaya başladım
"Ey kadın " dedim kendi kendime
Ağlamak ve ayrılmak için mi eldin yeryüzüne
"Hayır" savaşmak ve yaşamak için
Öyleyse bir sonbahar rüzgarıyla kendini dağıtmak niye
O an en güzel şiirin nefes alışlarında gizli olduğunu hissettim.
Ve kendim için bir yarın daha diledim gülümseyerek
Boşa geçen onca zaman...
Eğer burada ve yanımda olsaydın
Neden diye sorabilirdim
Ama artık bununda bir önemi yok
Geçmiş geçmişti ve ben bugüneydim....
Bu küçücük şehirde ilk tanıştığımız yerdeyim
Masa başı tartışmalarımızı hatırlıyor musun?
Bu şehir kendini aşmalı
Dar kafa yapısından kurtulmalı
Konuşmalı ben buradayım diyebilmeli.....
İnan biliyor musun
Biz şehri kurtarma planları yaparken
Acı ama gerçek
Şehirde bizi kurtarmaya çalışıyormuş
Hiç bir şey için geç olmadığını
Geç kalmadığını anlattı bana
Meğer ben hep başkaları için yaşamışım
Hayatımdan çekmiş olduğum resimlerde bile hep bir başkası...
Ne acı öyle değil mi
Bir hayalin peşinden koşarken kaybolmak.....
Aslında ben bir felaket bekliyordum
Ama korktuğum gibi olmadı
Gidişin bana renkleri renkleriyle

Hayatı da olduğu gibi kabul etmeyi öğretti
Meğer gökyüzü gerçekten maviymiş
Tatlı bir gülümsemeyele dünyamla barıştım ben
İnan unutmak senin işin yaşamak da benim
Şimdi ayrı çizgilerde
Ayrı yerlerde
Farklı dünyalara taşınarak yaşantımıza devam edeceğiz
Biz yabancısıyız her şeyin ben anladım
İnan yaramıza bastığımız kül
Adına yandığımız sevda yabancı.....
Şimdi karşıma çıkmış
Unuttun mu diye soruyorsun
Evet unuttum
Bir liman şehrinde unutulmak için yazılmış bir şiir
Nasıl unutulmuşsa
Zamana yenik düşen her anı gibi unuttum benden gidişlerini
Bir hikaye daha olmayacak inan
Sisli gözlerimde silemediğim iki hece aşkla
Yanan bir mevsime gömdüm seni
Hoş çakal

04.05.2006

Güleser Temel

Dizi Dizi...

Külleŝtik
Leŝtik
Külü eŝtik
Külü deŝtik
Sevdalar boyu sıralandık
Ağlarda dizi dizi
Bir biz ağladık
Kaldık sayfalarda dizi dizi

29.10.2005

Güleser Temel

Durma....

Gül dedim
Ademin trenlerine binecek
İnsan kalmamış
Durma
Bence bekleme
Trene gerek yok
Otobüse bin
Burda unutulmuş
İnsanlığı hatırlatacak
Güçlü bir yüreğe
Ve kaleme ihtiyaç var
Durma
Yürü
Koç başlangıcı simgeler
Kendi gerçeğine
Ulaşmak için
Mücadele verir....

23.03.2007

Güleser Temel

Düşündüm

Ezip çiğnediğimiz bir mevsim
Dokunsan ağlar nazenin
Peki ya sen kimsin
Seni hatırlayamadım
Hangi mevsim
Hangi bahardın
Düşündüm
Soldun
Güldüm
Öldün

15.10.2005

Güleser Temel

Geceler

Bilmedi hiç kimse
Derdimin sen
Sonumun sen olduğunu
Yaraladım
Her günü
Her acıyı
Sensizlikten yorgun düştü
Dilsiz geceler
Bir gün bu aşk beni unuttur mu?
Kırdığın kalbimi zaman avutur mu?
Senindi dünyam
Sensiz olur mu?
Kapımdan hasretin geçti
Öldüm geceler.

22.06.2006

Güleser Temel

Gel Yeter

Geceler hiç doğmasın
Sensiz bu avare hiç uslanmasın
Bir an bir anı olsun
Gel yeter
Yıllar sensiz geçmesin
Bu can sensiz sevmesin
Bir düş bir rüya olsun
Gel yeter

19.10.2005

Güleser Temel

Gitmem

İçim ağlarken yürüyeceğim
Hüzün gülümseyişimden
Dahası kopar gibi dünyadan
Bir gölge gibi
Hızlı hızlı durmadan
Yüreği aynalı sana diyorum
Sensizlik rengine dönüştüm.
Kanasam
Kanatsam
Canını yakşam
Kanat açtığım toprakların
Kurşun yağmurunda ıslansam
Vurulsam düşmem başka tene
Başka ten de bir gül gibi ölmem
Gözlerine düşmüş göçmen kuşuyum
Sonbahar olsan da
Sensiz bir yere gitmem

07.11.2005

Güleser Temel

Gökçe Mehmet

Bayram günüdür
Evimizin yüreği sizler a oğul
Hasret geldi siladan
Özlemler sel olup aktı buradan
Mektubun duvarlara yazılı
Fotoğrafın elimde ağlarım ah oğul
Eller etekler öpülür
Dargınlar barışır
Kapılar aralı bugün
Bizim de kapımız çalınır durmaz
Benim gözüm senin dilinde
Kapımı çalmazsın sormazsın niye ki oğul
Sevdiğinde yanmıştı bir vakit sana
Ben gibi inanmazdı o da yittiğine
Dilim varmaz
Dost acı söyler
Seni unutmuş
Sen de onu onun seni unuttuğu gibi unut oğul
Kirven gelmez
Elimden çay içmez
Hazır sofram yerde
Eline ekmek değmez
Sanki dili lal olmuş susar oğul
Boynu bükük kalmış kandaşlarının
Dağların aç oğul
Gece vurgunu
Şafak tutkunu yarınlar
Hep seni arar
Seni sorar
Bağrım taşar deyişlerine dellenirim
Umutlar kara bağlar
Gözümün çapağı oğul
Onlara senden ötürü toprağa gitti diyemem
Yarınlar için kefen giydi diyemem
Gökçem gel
Gel de sen konuş
Güçlüydün sen
Güçlü konuşurdun
Özlemden değil yavrum
Ben özlemleri gidişinle unuttum
İnanmazlar
Laf dinletemem
Güzel çocuklar için inançla
Güzel masallar için imanla savaştığını
Azrail'e yenildiğini söyleyemem
İnanmazlar
Ben de anayım
Ben de yanarım vatan gibi kan dolar içim taşarım
Gökçe
Gökçe ceylanlar koşar gökçe
Senin dağlarından bahar gelmiş yanıma
Kuşlar türkü okur bir yeri yaralı

Cıvıl cıvıl oynar toprakta reyhanlar
Reyhanlar burnumda sanki sen kokar
Uyan yigidim uyan
Şafak kızgındır sana
Kaç zaman oldu gün sensiz çiçek açar söylenir
Gece yalnız doğar söylenir
Ah oğul ah
Benim derdim sen de oğul
Gidişine gözüm gelmez
Anan kurbandır sana
Bittin yaban yere
En çok bu dokunur
Ağır gelir taşıyamam
Yıkılırım oğul
Oğul oğul gel de sen konuş
Sen sustur
Bana yakışmaz
Şu utanmaz geceye kurşunu sen sık
Çıplak ellerinle boğ
Yatır yere acıma
Sana da acımadılar parçala oğul
Gecenin yüzüne sen tükür baş küfrü
Çanımdan can aldılar bilesin oğul
Ölümden korkan ölüm gibi olsun
Ölüme yaş bağlayan yastan çıkmasın
Dağlar dağlasın sesimi
Ananın ahıdır bu beddua
Her kim ki ölüm diye yollara düşmez
Bedeni toprak koksun
Dermansız illetleri yar diye koynuna soksun
Benim yüzüm gülmedi niceler gibi
Onların da yüzü gülerken solsun
Oy yavrum oy
Fenadır çekilmez derttir acı
Bilmeyen susar elbet
Görmezden gelir
Ananın kuzusuydun sen daha
Sen daha ananın gözlerinde büyümemiştin
Yürüdüğünü görmeden toprağa sürdüler seni
İlk gözyaşım
İlk ağrım
Dişlerimin sızısı sendendir yadigar
Ak sütümle besledim
Karartma gecelerinde
Uykusuz gözlerimde ışık diye beledim
Sana doymadan
Ateş yanmadan aldılar oğul
Çekemediler yüreğini
Yüreğinle yüreğime
Acını alınma ölüm diye yazdılar
Gökçe
Analarımız bacılarımız avratlarımız

Beşikten mezara biz neydik söyle
Biz değimliydik namus diye dağlara çıkan
Biz değimliydik kara toprağı yar diye seven
Sen öyleydin mehmedim
Sen gibiler sen gibi Mehmet yüzlü
Biz de değışmedi değışmez
Biz TÜRK TUK
TÜRK doğduk
Biz insanlığı dağlara kazıdık
İşlerine gelmedi harcadılar oğul
Daha ben sigara içtiğini bile bilmez idim
Dert dolduğunu bilmez idim
Sedirin altında yarım kalmış sönmüş sigaran seni bekler oğul
Bilirim gelmezsin gayrı
Gelir diye teselli etmem
Üzmem kendimi
Anladım sigaran gibi söndüğünü...
Yalnız oğul
Ben bilmem senin gibi
Cahilim ne olsa
Ben bir senin gözlerini
Bir de yüreğini okumayı bilirim
Anlat
Bana toprağı
Bana onun hikayesini anlat
Son
Son olsun
Bu gün bayramdır oğul
Kırma anacığını
Bir kez hatırımı sorasın
Elimi öpesin
Garip kalmış anan bir başına
Derdi derdiyle bereli
Senden duyayım
Sen oku özgürlüğü
Yolları yüreğime gözlerinle sen işle
Eskiden böyle değildin
Niye ne odu ki balam
Suratını bile göstermezsin anana
Bana yaptığın zulümdür can
Yine de ana yüreğim dayanmadı
Sen gelmedin
Mezarının başına yüz sürmeye ben geldim
Kalk
Kalk da görsün anan gül cemal yüzünü
Kalk
Utanmak kalmamış mı sen de
Anan gelmiş yatar uyursun
Eskiden böyle değildin
Uyumayı sevmezdin
Tedbirliydin
Gözlerin kapalı

Yüreğin uyanık beklerdin
Sana gelenler
Hep dimdik buldu
Hazır tetik te göğüslerdin geceyi
Kaç köpeğe aman dedirttiğini anlatırlar oğul
Ama şimdi öylemi
Anan gelmiş yerinden kımıldamazsın
Hak mı reva mı
Hartım kalmadıysa
Dokuz ay karnımda taşıdım
Canımla besledim
Sana bir kalk demişim çok mu ah oğul
Ateşin içimde köz köz
Dumanlıyım ah oğul
Bayram günü inat olur mu
Dost dost olsun
Düşman kör olsun
Benim derdim elle değil
Derdim sen de bilesin oğul
Derdimin dermanı
Yaramın ilacı sensin oğul
Tabipler seni söyler
Hikmet sen de oğul
Gelişin dağlara ağıdım
Gözümün yaşına yağmur olsun
Sana yaraşır
Benim dilim varmaz
Sen söyle
NAMUSUN TOPRAK OLSUN...

20.11.1997

Güleser Temel

Gül Dalında Gün Aradım

İsmi karaborsa
Kendisi yarasa
Ruhunu yüzde on kdv'den düşersek
Bu dünyada
Var ile yok arasında
Gidip geliyordu.
Ah! Şu postacılar da olmasa.
Kimsenin sorduğu yoktu.
Zil hiç çalmayacak
Kapı hiç açılmayacaktı.
Birikmiş faturalara
Bir yenisi daha eklendi.
Acıyla karışık bir gülümsemeye
Gölgesine baktı.
Harcanmamış günlerini
Vazoya doldurdu.
Bazen ne kadar kolaydı.
Geceye karışıp yıldız olmak.
Umuduna tutunup
Küllerinde var olmak...

12.06.2006

Gülezer Temel

Güne Savrulmuş

Güne savrulmuş
Hayallerimi okudum
Hayallerini yak evini ısıt diyen
Adamın dediğini yaptım
Hayallerimi yaktım
Ama ne evim ne de içim ısındı
Evin içinde ne var ne yok yaktım
Maddesel olanlar kül oldu da
Hayallerimin maşallahı var
Şah ismail gibi yerli yerinde duruyordu
Naber güleser biz burdayız deyince
Hayallerimi yazmaya başladım
Eee hakediyorlardı
Onları bunca yıl yüreğimde saklayarak
İşkence yapmışım
Yeniden yazmaya karar verdim
Karar verirken hiç zorlanmadım
İlkbahar gelmişti.
İlkbahar dönüşü
İlkbahar doğuşu
İlkbahar güneşi ayı yıldızları simgeler
Yani samanyolunu...
Benim o uyduruk şiirlerimde
Siyah ve beyaz birleşip
Gökkuşağı tarlasında
Şair olup konuşuyor

İçsel bakışların
Ummanı denize dönen
Gözleri hayat kurtarıyor...

27.03.2007

Güleser Temel

Güneşle Bir

Aslında ben
Kelime anlamını kaybetmeyen
Sözleri seviyorum
Ve bu gün
Deniz aşırı ülkelerde
Yolunu kaybetmiş o yolcular gibi
Kendini gurbete yoran şairler gibi
Taşeron yaşayan şairler gibi
Bazen mutlu
Bazen eksik
Bazen hüzünlü bir yağmur gibi hissediyorum
Sanki güneşle bir yağıyorum
Dağa taşta denize
Ülkeden ülkeye
Ama kendi bedenimin ülkesine
Varamıyorum sanki
Sanki ordan oraya
Koşuyorum
Sanki kendime kavuşmayı özledim.....

21.08.2006

Güleser Temel

Hadi Gel

Gökyüzünün kilometreleri

Kaldırım taşları....

Trafik işaretleri

Ve polis memurlarına

Küfreden sarhoş ayakları yok...

Mülkiyeti olmayan bir bütün istemiştin

Belki hava durumlarında

Parçalı bulutlu tahmin raporları var

Ama nerden bakarsan bak

Bütünlüğü bir noktada birleştiren

Yıldızları olan

Mekansız ayrılıkları yok sayan

Gök yüzlü bir sultan o

Onu sana veriyorum

Belki başka şehirlerde

Başka tonlarda yürüyoruz

Birbirimizi görmeden

Duyumsamadan yaşıyoruz

Ama bir bakışla

Uzay çağında gökyüzünde gözlerimiz

Düşünsene üzerimize astronot kıyafetleri giymeden

Yüzyıllardır uzay boşluğunda oksijensiz yürüyoruz

Dur bir dakika

Biraz dinlenmeliyim

On dakika sonra gökyüzünde beraberiz

Sana en sevdiğin yıldızlardan toplayayım bir demet

istersen kucak dolusu...

Gürültü yok

Aniden bir arabayla gözgöze gelmek yok...

Gökyüzü işte

İstesen bile kaldırım taşı yok

Bir sen

Bir ben

Başka hiçbir şey isteme benden

Burda ölüm yok

Hadi gel gidelim

Kanatları yorulmadan kuşların

Hadi gel gidelim

Orda ölüm aşka hafif geliyor...

16.08.2006

Güleser Temel

Hangi Sevdaydı...

Durma ufka doğru yürü
Hayalinde ki dünyaya sürüklen
İnsanlara "seni seviyorum " demek için
Elini tutup gözlerine bakman gerekmiyor
Yanında olmasam da
Gölgen gibi peşindeyim
Haberin var mı
İki yana hasret düşmüş
Biri sen diğeri ben....
Senden uzakta çok mevsimler gördüm
Hepsi ellerinsiz
Sensiz sonbahar geçti
Eylül yapraklarını döktü
Sonra da gözyaşlarını
İstanbulun çürümüş tenine
Seni nasıl tarif etmeli
Hangi şiirin
Kaçınıcı mısrasında seni aramalı
Seni kimden sormalı
Hazan yüreğime ayrılık
Gözlerinden düştü....
Gece gündüzse
Beyazı siyah yaşayan biz miydik
Tarifsiz hareket halindeki kurgulu bir film
Ekim yalnızlığı
Sokak ortasında dans eden
Dört dörtlük bir hatayı yaşamak
Sana çok mu ağır geldi
Hayatım şehri seyrederken
Kendini göreceksin
Esmer bir gece
Soluğunda ılık bir rüzgar
Yapraklar kımıldamaya başladığında
Balkondan seyrettiğin gibi olmadığını göreceksin hayatının...
Düşün hangi sevda alıp götürdü
Çocukluğunun sokaklarından seni
Seni anımsıyorum
Yırtık pantolonunu
Çamurlu suratını
Ellerin kir içinde
Yüreğin gül kurusu
Umutların tazeydi
Yemyeşil nehirlerde kahkahaların yıkanırıldı...
Söylesene hangi sevdaydı soyağacımız
İki yana düşmüş hasret
Bir dalında sen
Diğerinde ben
Uğultu gibi kaldı
Kalbimize gömdüklerimiz
Yazılmayan satırlardaysa hep sonbahar
Aylardan kasım
Sararmış yapraklar gibi arayıştayız

Kimdik bilmiyorum ama
Kimliğimizi arayıp durduk
Biz o yüzden mi
Sonbahar gibi kimsesiz kaldık...
Hiç sormadım
Benden yana acı ister misin hayatına
Yüzümde ki tebessüm iki kişilik...
Bir dalında sen
Diğerinde ben!

12.11.2005

Güleser Temel

Hangi Yan....

'Bazen susup konuşmaktan
Bazen de konuşurken susmaktan yorulduum....'
Hangi endişenin içinde olursam
Olayım içimde ya da dışımda
tutduğum sağlam bir dalım vcar
Hangi yana bakarsam bakayım
Endişemin silindiği bir an
Ya da acılarımın bittiği zamanlarda
Bir zaman gibi sevdiğim
Zarf tümleciydim su misali...

24.03.2007

Güleser Temel

Hatırla Beni

Kurumuş yapraklar gibi tek ses
Kırılmış
Parça parça susmuş
Susturulmuş özlemler gibi
O anlardan birinde
Silinmiş bir resim
Daha çok nakarat gibi
Hafif tuhaf
Biraz deli
Çok yalnız
O en ince yanırlarda bir hismişim gibi
Hatırla beni
Düpedüz korkaklık
Çoğunluğu çocuk
Kavgalar çıplak ayak
Salıncaklarda bir ileri bir geri
Yaşam sanatından sıfır almış
Tek dersten sınıfta kalmış
Zavallı bir dersin
Müfredatını kaybetmiş tek öğrencisiyim
Kelime anlamı tanınmayan
Bir sözcüğe
Ya da bir iki sözcükten oluşan
O cümleye ihtiyacım var
Biraz farklı
Belki biraz acemi
Ama doktor
Belki ateşimin dinmeyen sızısına
Kızancık şurubu iyi gelir
İçine biraz aşk
Biraz hayat
Azıcık mutluluk
Ama bol gülümseme ekleyin
Lütfen dene
Yaşamam lazım
Yorulmak için gençliğime
Ölmek için ışığıma
Yürümek için
Gözlerime ihtiyacım var...

07.11.2005
Güleser TEMEL

Güleser Temel

Heceliyorum...

İşte istediğın gibiyim

İşte sensizim

Kimsesizim

Cansızım

Ardında kalmışım

Bir adam yalnızlığında ağlıyorum

Heceliyorum

İki sokak ötendeyim

Yoksun

Ayrılığımın demir döven zamanındayım

Mutlurusun

Mutlurusun

Canım söyle

İşte sensiz

İşte kimsesiz

Bir adamın yalnızlığında seni taşıyorum...

08.09.2006

Güleser Temel

Kar....

'Cezayir menekşeleri gibi durgun bakıyordun

Geçmişinin gözleri gecemdeydi

Ve sen bunu bilmiyordun...'

Kareşim....

Yüzümü masallarla yıkıyorum hergün

Dönmeyi unutmuş asılsız bir zamandayım

Bana sorarsan

Kaybettiğimi düşündüğüm bir yansımayım

Sana olan elvedamı

Bir aynanın içinde gizledim

Ve yaktım

Sana yollayamadığım tüm mektupları

Kareşim...

Şimdi seni düşünmek ağrısı var

Öyle ağır

Öyle yorgun

Öyle yılgın

Zaman gibi eskiyip

Esip geçmek

Anladım ki

Şahmaran dağı

Yalnız olmaz

İçimde ki ay halin

Dışında ki güneş

Mu ak bir denizim

Şimdi seni yaşamak için

Dünyama dönüyorum
Bütün kapıları kapattım
Benim ömrüm
Sana serili.....

22.01.2007

Güleser Temel

Kutlu Bende...

Geceyi yırtarcasına bağırdım
Giden vapurlara diz çökerek
Ağlıyordu deniz
Yakomozlar her yanı sarmış
Gülerek seyrediyorlardı
Bense denize ağlıyordum...
O da ağlıyordu....
Ben se denize ağlıyordum
Ağlıyordu ay ve deniz
Birbirine kavuşamamalarının
Acısıydı aşk yakomoz denizde gözyaşı
Işıl ışıl yanıyordu gece denizin içinde
Mercan kayalıklarının arasında saklanıyordu
Aşkını yaşayamamış bir dünyaydı deniz
Her yana dağılmış
Bir aşkım bende deniz.....

05.04.2007

Gülezer Temel

Kül Düştü

Adamın gözleri yeşildi.
Ama bahardan önce
Sarıydı gördükleri...
Akvaryumdaki kadınlar kör
Susuz bir yangın!
Ben geceyi bekledim.
Şehre kül düştü...

20.06.1999
14.10.2005

Güleser Temel

Lut Tadında Mu

Bizimkisi as maço hikayesi değil
Tam tersi
Efsaneler gerçektir
Biz hikayeyi
Onlara
Efsanelere
Gerçek olsun diye
İmzamızı bıraktık....
Yaşamak üzere olan
Gerçekliğimiz tükenmedi
Çünkü biz gözlerimizdeki tarsus güneşini
Gitmesek de unutmadık....
Yalınayak kalmış çocuklar gördük
Çocukluğumuza benzer...
Düşsel özelemleri gerçek olsun diye
Cebimizde onurumuzu
Sesimizde terimizi
Geçmişe dair mazimizi
Sayfa sayfa dizdik yörük çadırlarında
Ve en güzel rüyaları çocuklar görsün diye
Hiç uyumadık
Sokak çocuğu irma değildim
Ve hiç birine belki acımadım ama
Severek baktım
Severek baktık
Hiç birine kötü örnek olmadık mesela

Onlara özentiden çok
Aile değerlerine bağlı kalmaları için
Küçük yaşadık ama büyük düşündük.....
Kirlenmiştik ister istemez
Sevgiye acıkmıştık
Görsellik kimin umrunda
Sıcacık bir gülüş için
Kadehlere ısmarlama dudak izleri bırakmıştık
İster istemez çoğul ama tek kişilik bir yalnızlığı sermaye yapıp
Onun sapı bunun çöpü derken
Gece yarasa
Gündüz atmaca
İkinci arası çay faslı
Bir zamanlar hangi sofradaydı....
İşte onu yürüten umutlar bilir
Önemli olan maskelerden bıkmak değil
Belkide maskelerden bıkanlar
Yüzlerinde en fazla maske taşıyanlardır...
Tartışmasız seviyorum aşkım
Sen yaşarsın yaaa içimde deniz suyu lut tadında.....
En azından Akdenizi sen kirletmedin
Ya da en azından başkaları gibi davranmadın
Ya da ne bileyim seni sevmek için neden çok
Ama sevmemek için bir neden yok...

30.03.2007

Güleser Temel

Musikiyi Arş

Bu gün herşey yemyeşil
Ama gözlerimden kan akıyor
Ne güzeldi değilmi
Bir zamanlar
Ekmek kokusunu duymak
Teri namus kokan
Analara dokunmak
Umudu gözyaşında yağmur bilmek
Yaş ve arların
İnsanın insana döndüğünü görmek ne güzel
Değilmiydi Allahım....
Hani şarkılar ır ar namusken
Mu uzanırken okyanusların gözlerine
Bir şair eli gibi
Allaha dokunmak ne güzel şeydi
Bir zamanlar
Musikiydim
Şimdi Hicran yarası....

13.09.2006

Güleser Temel

Nasılsın

Nasılsın
Gözlerime sözlerin kaçtı da
Onları çıkartıyorum
Ya sen nasılsın gülüm
Kapanıyorum
Gürlüyorum
Yağmur mevsimi gelmedi daha
Söyle aşka
Ağlamıyorum..

07.11.2005

Güleser Temel

Neden Bu Gece Şehrazat

Her şey ve herkes susmuş sanki
Sanki senin konuşmanı bekliyor
Elinde bir sigara var
Yada yine bir şekilde
Benim canımdasın
Ruhun ağlıyor da
Küle dönmüş gözyaşlarını
Yıldızlardan saklıyorsun
Sanki ilk defa üşümüş
Sanki ilk defa için ısınmış
İnsanlara bakıyorsun
Zavallı bir medeniyet
Ama neden bu gece
Sesimdeki o solfej
İçimdeki gerçeğe sarılıyor
Bu gece en sevmediğin
İnsanlar bile sanki senden bir parça
Bugün gökyüzündeki ayı görmemek bile beni tedirgin etmiyor
Hatta kırılan aynalar
Aynalardan ışık dağılıyor
Kar ışığım
Canımı değil aşkımı alsana.....

07.03.2007

Güleser Temel

Nerdeyse...

Bana bak gözlerime
Bazen hayat bitti dediğin yerde başlar
Sen bunun farkına bile varamazsın
Bazen görmek
Hatta bazen yaşamak bile yetmiyor
İnsan kendine bile sığmıyor
Belki de o yüzden
Rasyonel bir kalbe sahibiz
Her ayrışımın karşılığı
Yine kendisi
Yani sorun nerdeyse
Çözümde aynı yerde...

28.09.2006

Güleser Temel

Nisan

Geceye döndüm
Yaslandım kalbimin damar sololarına
Sanki bir sahneymişiz
Eskiye dair bir gülüşle
Yalnızlığımızı çekmişte
Acımızı oyunuyormuş gibi
Nasıl da ağlıyoruz yaşadıklarımıza
Nasıl da bakıyoruz
Dünyanın kör olmuş penceresinden
(Umudumuzun bitmediği rüyalara doğru
Tüketmemişiz basbayağı
Efsaneler nerde uydurma
Basbayağı gerçek
Çocuk yüreğine masal anlatamazsın ki
Bir çocuk için herşey gerçek
Büyümüşte olsa....)
Zaman su olmuş akıyor ömrümüzden
Ömrümüz zehir zemberek
Nisan ayı insan çağırır
Bu inkar edilmez bir gerçek....

01.04.2007

Güleser TEMEL

Güleser Temel

Ölümü

Ben
yaşlıyım
Yorgunum
Hep gurbete gider sevdalarım...
Hüznümü eriten sokaklarda
Adı olmayan bir ezgiyi taşır yüreğim
Bilmiyordun
Bilmemekten geliyordun
Kaybolmuş
Binlerce çocuktan biriydim
Yitirilmiş ve silinmiş...
İçimde bir ölüm
Bir de sen
Acımda kayıp şehrin çocukluğu gizli
Aşkım
Bilmiyorsun
Şiirler şair bu gece
Şiirler şair
Ve sana
Dağ başlarının
Hırçınlığında doğan ellerimden sesleniyorum
Ölür mü
Bu şiir gözlerimde...

06.01.2001

Güleser Temel

Ömrümün Yarası

Bir zaman yürüyüşüydü
Haliyle yorulmuştuk
Ayaklarımızdaki ağrıların acısı
Uykusuz gözlerime vuruyordu
Boynumuzda nuska gibi
Taşıyorduk emanetimizi
Evet eskimişti potinlerimiz
Yalınayak basıyorduk

Ömrümüzün yarasına
Dikenli çalılarda
Ömrümüz gibi eskimişti kanlarımız
Yarım bir hüznle
Geceye sarılıyorduk
Gittiğimiz
Geldiğimiz her yer vatandı da
Anamızın sofrası aklımıza geldiğinde
Düşüyorduk tozlu yollara
Sırtımızdan inen terler bile
Çürüyen içliğimizi beğenmiyordu
Genliğimizi görmeden
Geçip giden ömrümüze
15'lik mezarlar kazıyorduk
Ayrımız gayrımız yoktu
Aynıydık
Ne uzak
Ne yakın

Yürürken Mehmet

Ölürken Mehmet

30.08.2006

Güleser Temel

Öznesi Gibiydim...

Elleri nasırlı bir geceydi

Ve ben kaybolmuş

Bir bakışın

Öznesi gibiydim

Bahar gelmişti

Ve ben umudu yaralı

Özlemler tanıyordum

Ve hangi denize

Gömülü olduğumu bilmiyordum

02.04.2007

Güleser Temel

Sakın

Benden
Bir sen isteme sakın
Bende
Sana verecek
Bir sen kalmadı...

21.06.2006

Güleser Temel

Sebebi Sensin

Dinmedi bir türlü
İçimdeki hasretin
Yok ettiğın ömrümün
Sebebi sensin
Arama bir gerçek
Sorma bir daha
Garip ettiğın gönlümün
Yalanı sensin
Kapılarımı kapatmışsam
Dilimdeki tek ezberim
Bunun suçlusı sensin

20.10.2005

Güleser Temel

Sen Varsın

Körün gözlerinde ışığı görmek yaşamak ise
Ve bir şiir ise düşünmek seni
Uçsuz bucaksız düşünürüm
Ellerim kalem olur
Yazarım taş duvarlara
Şasesi kaymış yollara
O an bir ölüm gelir
Azrail olur yarama
Bilir misin
Bir yanı gece
Bir yanı gündüz bu sevda
Tutarsızca
Hesapsızca
Çocukça seviyorum seni
Gün düşer
Geceye ıslanırım
Yağmur yağar
Gök yırtılır
Çatlamış duvarlarda inadına sen varsın
İnadına yüreğimde senin şarkın...
Kaldırımlarda serden geçmişte olsam
Yalan değil
Ben de sevmiştim bir zamanlar.

27.10.2005

Güleser Temel

Sen ve Ben

Bu gece
Gökyüzünden
Yıldızları kopardım
Sen uyuyordun
Ben
Bütün nefretlerden habersiz
Dünyanı süsledim
Hayat diyorum
Ne nankör değil mi
Ben gittim
Sen müjgan oldun

15.10.2005

Güleser Temel

Seni Bekliyorum

Ve vaktinden önce yara alıyor hayat
Liseli aşıkların küskün bakışlarından
Bütün mektuplar
Adı bilinmez sevgiliye yazılırken
Yanıma iç çekişlerinden
Anımsadığım
Bir akşam geliyor
Kaldırımlar düşe kalka büyüyor çocuklar
Ve yine beklemeye alınıyor
Aşklar aşıklar....
Ben ne gitmişin
Ne gelmişim
Hep ordayım
O masada
Seni bekliyorum
Kahkahalara
Ritimsiz seslerin kalabalığına aldırmadan
Gökyüzünü seyrediyorum
Yıldızlara sonbahar
Geceme sen düşmüşsün
Seni bekliyorum....

08.08.2002

Güleser Temel

Seni Özledim

Arada
Ve
En çok
Tenhalarda yaşanan
Ömrüm
Ölüm
Az sonra
Bitecek
Bir
Yol
Gibi...
VE seni saklamanın
Bir anlamı yok
Kimseye çaktırma
Ben de seni özledim

06.11.2005

Güleser Temel

Serseri

Balıkçı meyhanesinde
Bulutlu bir akşamüstü
Ağır ağır çekiliyor mavnalar
Sahil boyu yalnızlıklara
Balıkçı meyhanesinde
Üzerine gece dökülmüş perdeler
Sigara yanığı masa örtüleri
Ağlara serilmiş sessizlik ortasında kalmışım
Balıkçı meyhanesinde
Dalgalar yıkanırken
Bir kadeh olsaydım
Rakı içerdim
Martıların
Denizin ve senin şerefine
Gülüm ilk kez sensiz içtim
Yorgi ilk kez masamı tek kişilik hazırladı
Duvarlarda ağır hüzün
Yüzünde gülümsemesi eksik kapı kolları
Yarım kalmışlığıma işlenmiş
Küfür etmez miyim?
Kırıp dökmez miyim?
Dağıtmaz mıyım sokakları
Önemli mi?
Güne düşen gölgede
Apansız bir yok oluş olup
Orada yaşamak
Aşka yokuş olmak...
Girdapmış gidişin
Gülüm
Yalnız yürüyorum
Yalnız ve serseri
Kavgamı gözlerinde
Kendimi
Yorginin meyhanesinde bıraktım...

03.05.2005

Güleser Temel

Solfej Anahtarı

Hangi perdede
Başlar bir insanın hayatı
Ve hangi güç
Bir insanın yüreğini
Elindeki iplerle yönetebilir.
On parmağım var benim
ilk ikisi solfej anahtarı
diğeride doremifasollasido....
Bu beni ses sanatkarı yapabilir mi
Ben olsam olsam
Karalama dahilinde yaşayanlardanım.
Yazıyorum ama yazdıklarımın hiç biri ben değilim
Hepsi bana yabancı
Ama kendi sesimmişim gibi bakıyorum dünyaya
Hangi güçte kaderimi bulabilirim
Ya da hangi yalana inatla dur diyebilirim
Soruyorum
Zamanın kör aynasına bakıp usanmadın mı
Kendini kaybetmekten yorulmadın mı
O kadar çok yoruldum ki
İçimde ki acı sende ki zehirle karıştı.
O zaman neden bu kadar sessiz ve nankör
Arkadaş dediğin bakışlar...
Benim solfej anahtarım var ses telim
Bağlamayım
Boğazıma dokunduğum zaman

Sevdiğim sanatçının sesinde yorum yapabilirim.

Elimi mikrofon gibi kullanabilirim

Bu beni tarihsel yapabilir mi

Bilmiyorum

Ama sanırım benim bağlamanın telleri yok

Ki ben bağlama değilim

Aklımın ipleri hep aynı yerde....

27.03.2007

Güleser Temel

SonsuzluktaYım

SONSUZLUKTAYIM....

Yıl 1919, Mayıs 19

Kemal'imın Samsuna ayak basmasıyla

Bir damla gibi toprağa düşmüş

Yedi gülde

Yedi renkte dünyaya gelmişim

Her yer karanlık

Ve insanların gözlerinde

Umut yok olmuşken

Filizlenmiş yeşile dönmüşüm

Eskiden bir damla iken

Sürgün vermiş

Kemal'imın gözlerinde

Kurtuluş olmuşum

Yıl 1922

Karanlık dağılmış

İnsanların gözlerinde ki yorgunluk

Maviye dönmüş

Emeklemeye başlamışım

Bir devir kapanmış

Koca bir tarih

Egemenlik için yeniden yazılmış

Sınırlar çizilmiş

Kemal'imın gözlerinde özgürlük olmuşum

Yıl 1923

Yer mavi gök yeşil

İsmimi fısıldamış kulağıma gülmüşüm

İnsanlar önce anlamamışlar bizi

Sonra ayakta karşılamışlar

Hatırlıyorum

Kimi çatık kaşlıydı

Kimi de gül yüzlü

Ama ben hepsini

Kemal'imın gözlerinde bir kere sevmiştim

Yıl 1924

Savaş içinde savaş

Kasırga kıyamet

Her yerde adıma ferman çıkmış

Ellerimde cehennemin kızgın gözleri

Kemal'imın ellerinde yüregim

Tek ses tek dil bozkır da başkent

Yedi gülde yedi renkte eşit

Ümmet değil

Millet olup konuşmaya başlamışım

Yıl 1926

Kitabı kalemi tutmuşum da

Ne okumuş ne yazmışım

Sayfaları boş bırakıp

Boynum bükük sınıfta kalmışım

Kemal'im düşünceyle bana bakmış

Yıl 1928

Yeniden bir savaş başlamış

Her yerde seferberlik
Kemal'imın elleri kara tahtada
Beyaz tebeşire boyanmış
Ben okuyup yazmaya başlamışım
Yıl 1930

Yedi gül de yedi renk
Yedi mevsim açmış
Yeniliğe önce silah çekilmiş
Sonra arkasından gidilmiş
Kemal'imın yüreğinde
Yavru ceylan gibi büyümüşüm
Yıl 1932

Her şey bir takibin eseri
Her yenilikte
Ayrı bir kavga
Ama aynı kargaşa
Bir taraftan kaderci bir teslimiyet
Diğer yandan uzak ufukları yakalama heyecanı
Yıl 1938

Ne olduğunu anlamadığım bir sessizlik
Kara gün
Kara yas
Ocağıma incir ağacı dikip
Mirasımı alıp okuduğum gün
Yıl 2006

Mayıs 19
Arayışlarda kaybolup
Bulunmak ümidiyle gömülenler mi desem
Kimliklerini çoğul
Kendilerini tekil bırakanlar mı desem
Karanlığa yakın bir seste
Kendini fark etmeden yaşayanlar mı desem
Ana her gün sana can vereceksem
Işığa bakmaktan niye korkayım
Yedi gül de yedi renk
Yedi mevsim sendeyim
İşte bak
Elimde toprak kokusu
Ekmeğimde şehit kanıyla
Emaneten aldığım toprağa
Gözyaşı eker gibi süzülüyorum
Yıl 2006
Mayıs 19
Seninle yeniden
Sonsuzluktaayım...

19.05.2006

Güleser Temel

Süresi Yok

"Doğum günüm yalnız geçti. Kıyısında sen
Işıkları sönmüş gecelerin. Günümde sen..."

Bir deniz kıyısıyım
Sonsuzluğa gidebilmek için bekliyorum seni
Yollarımda sen
Eğer gelirsen o sonsuzlukta seninle birlikte yüzmek istiyorum.
Çok uzakta olmalı acılar bizden mutlu gözlerimde sen
Anlasana
İçim seninle dolu
Neden mi
Hiç nedensiz
Neden
Sorma bana
Nedenim niçinim yok
Dünyaya gelmiş olman
Hatırı sayılı bir neden
Neden yalnızlığımda sen
Seni düşünüyorum
Bir anlık
Küçük bir tebessüm dudaklarımda şarkılarımda sen
Eğer sende de beni sevecek bir yürek varsa
Neden diye sorma
Neden olmasın
Desem ki gel yeniden doğalım dünyaya
Öyle büyük olmasına gerek yok
Desem ki küçük bir aşk olsun bizimkisi
Mevsimleri hayatın yeşil gözlerinden seyretmemize yetsin yeter
Hiç bir şey imkansız ve umutsuz değil
Mevsimlere sığmayan bir coğrafya bu
Haritalarda yalnız göz yaşlarımız gurbetçi akmasın
Bakışımda sen
Sana akışımınsa inan süresi yok!

26.10.2005
Güleser TEMEL

Güleser Temel

Şah Mat

Gittin
Her şey yeniden eskidi
İçimdeki sen eskidin
O yabancı olduğumuz
Takvim yapraklarına döndük
Sanki yıprandık
Ve sonra bildiğimiz tüm sesler sustu
Bir gölge oyunu bu sevgili
Ben şah
Sen matsın

14.04.2005
Güleser TEMEL

Güleser Temel

Şehrimin Gurbetiyim

Bugün kundağına nazar boncuğu astığım
Eğilip alnından öptüğüm
Yiğit yüzünü ayakta karşıladığım Söke'mdeyim
Efeler diyarında bir zeybek türküsündeyim
Seni sevdiğimi hep inkar ettim ama bugün
Bugün inkar yok
Boşverler ve neyseler yok
Bugün tüm mektuplar Söke'den yolcu
Zarfında içi buruk gurbetçi bir posta pulu
Yağmura yeşeren çocuklar gibi ağlıyorsa
Eski Çarşamba pazarından
Bir çocuk kaybolmuştur yine
Söke de aranıyordur
Bugün özlem yok
Aldanışlarda savrulan içi yanık ekmek kokusu yok
Bugün ayrılık yok
Belediye meydanında pamuk kızları
Tarlalarda alın terine dökülmüş
Anamın acı çığlığında ölen biri yok
Bugün ağlamak yok
Gözlerimden sabaha düşmüş çiy taneleri
Balık ağlarına takılı o yalnızlık yok
Bugün gece yok
Bir bayram sabahı
Kardeşim olan Aydına bakarken çekildiğim
O fotoğraf
O yemin yok
Bugün kül yok
Zeytin tanelerine saklanmış peri kızları
Gelin alayına dönüşmüş keşkek yemeği
Kırmızı çatılı evlerimizin
Badanaya boyanmış muhabbetlerinde
Bir düş sonrası çalınmış yarınlara
Bağrı deşilmiş sevdalar yok
Söke'deyim
Efeler diyarında bir zeybeğin gönlündeyim
İnkâr yok
Şevmekse ölüm gibi
Ölmekse aşk gibi
Yürü efem
Koç dağlarda dolanan gönlüm senindir
Gönlüm yetmezse ömrüm senindir

02.11.2005

09.03.2006

Güleser Temel

Tarafsız Taraftar

Geçenlerde arkadaşımın birinden ödünç bir damla gözyaşı istedim. Sağ olsun sabaha kadar ağlattı beni. Ona hiç kızmıyorum.Çünkü burada arkadaşım olan birkaç insandan biri. Bana benziyor biraz huysuz, biraz deli. Geceye onun sesiyle başlıyorum. Yemek saatimi bile ona göre ayarlıyorum(Bunu ona söylemedim şımarmasın) Kıymetimi bilmesi lazım

Ben olmasam ne yapardı? Tarafsız cevap veriyorum. Hayatının bir anlamı tadı tuzu olmazdı. Galiba biraz taraflı oldu ama olsun. Taraftarsız maç olmaz...

Süper ligdeki takımlar kesinlikle beni kiskanıyordur ama ne yapabilirim. Suç benim mi? onlar da benim kadar şeker ve şirin olsalardı onların da taraftarları olurdu. Ama yok neden? cevap veriyorum. Ben bir taneyim onlar dört tane...

04.06.2006

Güleser Temel

Tarsus

Bir zaman yürüyüşdü

Haliyle yorulmuş

Eskimiştik

Yatağımıza

Yaslayamadığımız şiirler gibi
Bir zaman yürüyüşdü

Haliyle yorulmuş

Eskimiştik

Yatağımıza

Yaslayamadığımız şiirler gibi

Sevdalanmıştık

Bodrumda halikarnas balıkçısı

Sanki geçmiş atalarına şiir okuyordu.

Denizde o en ince nağmeler

Fikirde hürriyet olmadan

Dağlarda değil ama demişler

O en eski maziler etnada yanarsa

Gerçeğe ulaşır

Şiirsellik

Liriksel bir müzik akustik gitarda

Hayat bulur ki tarsus gitarsus demektir

Yani gitarı bırakanlar

Her zaman kaybeder...

11.03.2007

Sevdalanmıştıık
Bodrumda halikarnas balıkçısı
Sanki geçmiş atalarına şiir okuyordu.
Denizde o en ince nağmeler
Fikirde hürriyet olmadan
Dağlarda değil ama demişler
O en eski maziler etnada yanarsa
Gerçeğe ulaşır
Şiirsellik
Liriksel bir müzik akustik gitarda
Hayat bulur ki tarsus gitarsus demektir
Yani gitarı bırakanlar
Her zaman kaybeder...

11.03.2007

Güleser Temel

Tavanna

Gözlerinde bir damla çay
Ölümün ses telleri Nihavent
Notre damus sakın sökede olmasın
İnsanlar kendi gerçeklik arayışını
Ne kadar da çabuk unutmuş
Okunan ve söylenen
Her söz
Her melodi
Hangi kara fatma yada sarı fatmamı desem
Hangi oyun bozanın
Kurduğu tuzaktı bu
Yediveren gülü
Hangi baharın eşiymiş
Güneş aya tutulmuş
Hangi döngünün içinde
Çaresizlik
Anahtar hangi kızın
Kalbinde saklıymış
Ama dimi kanaviçem
Dünyanın kendisi samanyolu
Samanyolunda bize yer yoksa
Güneşte ve ay da kim demiş
Hayat yok

07.03.2007

Güleler TEMEL

Güleler Temel

Terk-i Diyardayım

Can
Canım
Canıma can bakışlı sevdiğim
Seni dün rüyamda gördüm
Düşmüştün kara yollara kara tren gibi
Gözlerin umutluydu
Ama acabalar çok fazlaydı
Buğday tenli arkadaşına
Ya başaramazsam
Ya bulamazsam dedin
O senin omzunu sıvazlayıp
Sana güldü
Er yada geç
Borç yiğidin kamçısıdır
Korkma oğlum yürü dedi
Sen benim balıkçımdın
Deniz ülkesinden gelecektin
Hangi sebeple olursa olsun bulacaktın
Gönlümün köyünü
Her gece göz yaşlarımla yıkadım dualarımı
Katmerledim acılarımı yorgunluklarımla
Hiç olmayı düşündüm
Sonra gazeteye ilan verdim
Rüyamı kaybettim gören var mı dedim
Ses seda çıkmadı
Yoluma kaktüsler devedikenleri çıktı
Dağlara vurdum yüreğimi
Sarp kayalıklarda
Kaybettirdim kendimi
Anladım aşkı
Ben seni bulamam
Çoğunun gözleri senin gözlerinin renginde
Ama yüreği sen değil bana yabancı
Seni bulmaktan vazgeçtim
Üzülme aşkı
Açsan aç yatıyorum
Toksan tok kalkıyorum
Sen her nerede
Göz yaşı döküyorsan
Ben ordayım
Sana uzak
Ama sana yakın yaşıyorum
Hangi sebepten yola çıktın bilmiyorum
O sebeplerden birinde bir ben varsa
Ben inanıyorum
Her gece rüyanda
Gözlerinden ellerine nehir gibi döküleceğim
Aşkım daha fazla kaybolmadan
Ben kendimi vurmadan
Çakallar leşimi bulmadan
Beni sen bul
Terk-i diyardayım.

16.10.1995

Güleser Temel

Toprağın Kızı...

Babam

Gece odamın kapısını çaldı

Yaticam baba dedim

O kapının önünde güldü bana

Onun için çalmadım kapını

Uykusuz çukur gözlerine alıştım

Sigaran var mı? dedi ve ekledi.

Bazen geceler gerçekten yoruyor adamı

Benimki de öyle bir yorgunluk

Uzun

Çok uzun sürdü

Gece bitmek bilmedi

Sende öylesin

Sana baktığımda

Hiç bitmeyecekmişsin gibime geliyor

Biliyor musun?

Bir gün ölsen bile

O gün yaprak gibi düşsen tenime

Yıkılsam yerlere

Ananın acı ağıtlarına yüz sürsem bile

Acımı belli etmeyeceğim

Ağlamayacağım

Neden biliyormusun?

Ölüm hiç yakışmayacak gözlerine...

Gözlerin geceye yakışıyor

Gece ne çok sen oluyor

Gece ve sen yaraları sarılmış çocuklar gibisiniz bende
Baba kızacağını düşünmüştüm
Hayır sana değil
Kendime kızıyorum
Neden baba
Neden mi
Kendime kızacak o kadar çok haklı nedenim var ki
Mesela neden bu kadar geç anladım seni
Neden seni anlamak için zaman ayırmadım
Ama üzölme
Hiç birşey için geç değil
Biliyor musun gün yine doğacak
Şimdi sana inandırmak zor
Ama inan gün yine doğacak
Umut kızım umut
Gün biter geceye
Gece kuş konmaz gibi düşer perdene
Ama umut bitmez
Umutsuz devran dönmez
Bir gün ölsen bile
Sanıyormusun hayallerin toprağında ıslanır
Hayır can gözlüm
Hayır umudun hayallerinle birleşip
Yeniden doğacak gün gibi geceye döner
Yeter ki insanda bir parça umut olsun
Topraktan kaldırır çürümüş bedeni

Sigaran

Sigaran var mı? kızım

Bugün gece ağır

Gece hiç bitmeyecekmiş

Bir mevsim gibi yokluyor nefesimi...

Babam

Gece odamın kapısını çaldı

Ölüm uykuya benzer

Bu gece uyuma

Uyuma

Toprağın kızısın sen dedi

15.08.2006

Güleser Temel

Türklük Ateşi

Bu sessizliğin hangi yanında
Bir çığlık hissetsem
İçi acıyan bir nağme gelir aklıma
Sanki gece ağarmış
Sanki gece kendine ağır gelir gibi ağarmış
Kökleri güne vurmuş
Benim ömrüm
Rüzgara har olup savrulmuş
Behey dedim Dedem korkut
Türklük ateşi benim kanımla
Yeniden uyanmış....

05.03.2007

Güleser Temel

Ummanı Deniz

Issızlığa

İnmişim

En derin acılarımda

Kehribar sarısı özlemlerimi

Seni düşünerek unutuyorum

Acıya bak

Bak da gör

Ellerimdeki kınanın

Kan acısı

İçi telaşlı bir deniz

Gözlerin var

Ben de ummanı deniz.....

23.03.2007

Güleser Temel

Uyanış

Aldandığım düşlerimi
Dün gece çekmecedem çıkarttım
İntihar etmişti ya şiirlerim bir gece vakti
Çıgıllıklar arasında gömmüştük hatırla anam
Hani o sarp tepede ki
Ulu çınarın altına
Kalemden kan akmişti damla damla
Sonra sonrası malum be anacığım
Sıra bana gelmişti
Yüreğimi parçalamışlardı
Acımadan
Feryatlar içinde bir gecede
Onun kahırlı yüzünde
Düşün
Gecenin girdapları peşimde
Yalnız bir düşün acı gözyaşları içimde
Şimdi ben nerdeyim
Duy sesimi bir kez
Hisset beni anacım
Sarılısana
Sıcaklığını bana versen de ısınsam çok üşüyorum
Ben büyüdüm anam büyüdüm
Ama yüreğim çocuk kaldı büyümedi hiç
Şimdi hangi şehirdeyim
Haritanın neresine yerleştirdiler beni
Hiç tanımadığım yüzler

Korkuyorum anam korkuyorum
Hani oyuncaklarım
Topum nerde benim
Gece iniyor
Ayaklarıma adımlarıma gözyaşlarıma
Bu şehirden de geçiyor işte
Gecenin karanlık yüzü
Yavaş sinsi ve çakal
Garphane uluması bir savaş tanrısı gece
Burada da farklı değil yani
Bu şehrin karanlık sokaklarında da çocuklar dileniyor
Anladım
Şehirler birbirine benzese de anacım
Aynalara acının yüzü çizilmiyor
Gazetelerin kayıp ilan sayfalarında bir zamansızlıktık
Bir zamansızlık dahilinde satır aralarında aranıyorduk
Şimdi yokluğumsun
Yoksunluğumun yanında
Üşüyen bir nisanın içinde
Limanlar sensizliğe uyanıyor
Böyle kırgın ve küskün mektuplar bizim yüreğimize yakışmıyor biliyorum
Ama ellerimden kan
Kalemimden sen damlıyorsun

Ellerimde kınasında sakladığım
Ay yüzlü çocukluğumun

Elleri cebinde mektepliğimden kalan
Kararsız mektupların mahpusluğu gizli
O günden beri
Ellerimde saklıyorum sokaklarımı
Ellerimde büyütüyorum gecelerimi
Ve ellerimde taşıyorum rüzgarlarımı
Şimdi
Üstü kapalı bir özlemle sana bakıyorum
Alt tarafı mumların altında eriyen
Bir güvercin çocukluktu yaşayamadığım
Ana ana sabahı uyandırdığımda
Bir keder ertesiydin
Belirsiz bir mevsimin yağmasındaydın
Yanıyordum
Küllerim suya
Acım kaldırımlara yakışıyordu
Kaldırımlara terk ettim kendimi
Elimde tutsaklaşan yetim gözlerimi
Yaşayamadığım o güvercin çocukluğa doğru uzattım
Savurmaktan başka yapacak bir şey yoktu
Artık kuytu köşelerde avutamazdı kederimi
Yoksunluğunun aktığı bu kenti
Seninle vurdum
Sessiz bir o kadar da çığlık kokan bir savaştı
Hiçliğinini adını kurutulmuş güllerimin sayfalarında sakladım
Bir savaştı

Acı çekiyordum
Yoruluyordum
Tükeniyordum
Kuruyordum
Ve ölmeye yakın şarkılarda dans ediyordum
Ayazdaydım
Üşüyordum
Üşütülüyordum
Dediğim gibi mevsim kıştı J
Bizi taşıyan kentlerde üşüyordu
Umursamıyorduk
Kendimize dönük nefesler alıyor
Kentleri üşümelerimizle istila ediyorduk
Bu kent
Öylesine bir adam gibi yaşıyordu yalnızlığımı
Ve formasını üzerinden atamayan
Islak bir ıslık sesinde korkularına sığınan
Mektepli çocukluğundan bakıyordu bana çoğu kez
İşte o zaman
Müjganlar gözlerimde
Özlemler kaldırımlarda ölürdü

Gökyüzü
Ilık bir mevsimin
Eskiyen takvimlerin yağmurunda yeşerirken
Ben

Tüm limanlardan kovdurmuştum kendimi
Adımı aşk şiirlerinden çıkartmış
Arkamda sildiğim
Silmeye devam ettiğim ölümlülere dökemediğim gözyaşlarımda
Dağıttığım
Bir kendim kalmıştım
Yani
Eksilttiğim kadar eksiliyordum
Sarılamadığım bir öfkeydin yüreğimde
Gözlerimde ki acı yağmura
Senmişsin gibi sarıldım
Onunla vurdum kendimi
Sen beni tanımadığım o koca şehre emanet ederken
Ben beni bana emanet etmiş
Kırılgan bir yazdan arta kalan bütün vedaları
Seninle sıfırlamıştım
O kocamış şehrin yalnızlığıyla susmayı öğrendim
Bağırılmıyordu hiçbir keder
Ve hiçbir yürek ellerimde senin gibi yaşamıyordu
Ana şimdi çaresizliğe ağlayan şiirlerde sen varsın
Kimsesizliğim
Yani benim hiçliğim
Seninle ne zavallı bir bitimin başlangıcıydık biz
Ne de yitik bir kasabaydık sözler için
Döküntülü saatlerden gizlediğim
Gar bakışlarından bir gece kaldı

Vurgunların içinde çürümüş bir şehre emaneten terk edilen

SAVAŞ

Ömrümüze sığdıramadığımız ayrılıklar gibi

Ellerimize çarpıyordu

Avuçlarımda ki şehir karanlığı yakıyordu

Göçebe bir şiiri şehir diye bıraktığın o gün

Seni o şehre şiir diye yazmaya ant içtim

Bileklerimden sarı bir kan gibi aktın önce

Sonra ağıda döndün

Ve bana bir şeyi hiç unutturmadın

Her zaman ağlayacak olan gözleri

ANALARI

Ölüme titrek bakan elleri

Kız ana

Yoksa sende mi ağlıyor gülmüyorsun

Cennetim

Yüreğimi önce parçalamışlardı

Şimdi kuşuna dizdiler

Her yerde şarapnel parçaları

İşkence izleri

Acı çekiyorum

Nerdesin

Nerelerdesin

Duymak istiyorum sesini

Nerdesin kimi kucaklıyor kolların

Yüreğim öldü ama halen ayaktayım

Dimdik ana dimdik
Üzülme
Giden yüreğimdi
Ya ellerim
Ellerim yaşıyor
Gözlerim düşünüyor
Beynim görüyor
Yok olmadım
Ezilmedim
Asil asi ruhum çirkefe bulanmadı
Ana anam benim
Dimdik duruyorum
Hiç tanımadığım şehirde
Hiç tanımadığım yüzlere inat
Şimdi elimde bir sigara tütüyor yalnızlığa karşı
Masa da şarapların en beyazından geriye kalan
Bir duble boşluk
Şerefine kaldırıyorum şerefine anacım
Tren garına yakın oturuyorum
Geliş ve gidişlerin
Kara siren seslerinin boşluğa açılan çığlıklarını
İçim titreyerek dinliyorum
Bazen acı bir türkü
Bazen de bir kahkaha oluyor duyduklarım
Göğsümün sol yanından
Yine sen geliyorsun aklıma pamuk anam can anam

Hangi diyardasın Şimdi sen
Ben hangi diyarda
Yudum yudum iiyorom kadehde ki Őarabı
Őarabın içimde hissettiğim gecemsi tadı
Hani bana bakkaldan aldığın Őekerin tadına benziyor
Bir Şehrin girdap ıssızlığında yaşanan
Uzaklığında ki bütün özlemleri sana gönderiyorum
Seni özlemek ve merak etmek
UzaklaŐan bir Şehrin yakınlığında
YaŐama yeniden dokunmak ve ona sarılmaktı ana
Őeey yine de sormadan geçmek istemiyorum
Saçlarına aklar düştü m
Ya yüzünde ki çizgiler
Ayakların ağrıyordu en son doktora gidecektin
Yüzünü değil de gece rengi saçlarını
zerine sinen izmarit kokusunun gurbetçi yalnızlığını özledim desem
Ama sen Şimdi hasret kokuyorsun değil mi anacım
Anacım anacım
Yavrun büyümedi daha
Kollarında uyumak istiyor bir öğle vakti
Kadersizim senin gibi
Tanımadığım diğer analar gibi
AĞlıyorum ana tren garındayım
Belki gelirsin diye beklerim akşam vakitlerin de seni
Gece ay yıldızlarla
Elimde ki ağlayan bebeğimle

Sen almıştın hani pazardan
İşte onunla beklerdim tren garında
Toprağa ay düştümüydü elimde bebeğim
Raylara baktığımda umut verirdi gözlerinin yeşili
Bir akşam onu da çalıp götürdüler
Onu da bilmediğim yerlere anam
Saat kaç şimdi bilmiyorum
Akşam yemeği yemedim bile ben
Belki aniden gelirsin
Kapımı çalarsın diye bekledim
Çayı kaçınıcı kez demledim
İçmeden döktüm kim bilir
Ben o çöpe döktüğüm yolları
Çay acılığında yaşıyorum
Soğuk odamın camlarından bakıyorum bu şehre
Bütün ürkekliği ve delikanlılığı ile duruyor öylece karşımda
Ben de duruyorum
Daha ötesine gidemiyorum
Yollar karanlık
Yollar tuzak
Yollar düşman
Yollar katil gibi geliyor
Şimdi sen yoksun ya yanımda
Ondan burukluğum
Ondan bir çocuk gibi mahzun boynu büküklüğüm
Çaresizliğim

Denizin ırpınışlarını duyumsar gibiyim
O da mı ağlıyor
Onunda mı yavrusunu aldılar söylenirse ana
Sen ona benden daha yakınsın
Ben her ikinizden de uzakta
Hiç bilmediğim bir diyarda
Hiç tanımadığım insanlar arasında
Payıma düşen
Gece ay yıldızlar
Ve bedenime slk gibi yapışmış bir yalnızlık
Elimde ki
Siyah beyaz resmini bana anımsatan bir savaş
Biliyor musun ana
Seninle istiyordum bu şehri
Bu şehrin yalın çıplak hüznünü
Sönmeyen ışıklı gecelerini
Kapı aralarından sızan baş sayfa dedikodu haberlerini
Neyseee
Sabahı uyandırdığımda
Bir keder ertesiydin
Formasını üzerinden atamayan o şehir gibi
Uzak dalıyordum
Sana sona ve bana yakın bir acıya

04.03.1996 Ankara

28.05.1999 Söke

Güleser Temel

Ümit Yaşar...

Bir gün biri
Bana bak dedi
Gökhan ayhan güneşhan
Bir gün sende birleşecek
Çünkü hayata bağlı gözlerin var
Umutsuzluk insanın ruhunu öldürür
Eğer ki bir insan
Servetinin yanında
Umudunun ve gülümseyişinin yanında tutarsa
İnan tökezlese bile düşmez
Bu konuşmaların çok sonrasında
Ümit yaşar OĞUZCAN'ın acılar denizini şöyle bir karıştırdım
Kitaba baktım
Sonra da resmime
Ona dedim ki
Bu kitabı yazdın
Acılar denizinin girdabına karıştın
Bense okudum
Acı niyetine belki bir damla gözyaşıydınız
Belki de içimde kuru bir deniz
Ama nihayetinde
Acılar denizini siz yaşadınız
Siz yazdınız
Bense sizin Acılar denizinden
Bir kaç şiir okuyup yakıp geçtim
Ömrünüzden.....

23.03.2007

Güleser Temel

Var Yok Masalı

Doğum günün bugün
Bugün herşey ve herkes
Farklı görünecek sana
Gökkuşağı gibi
Ama bilmeni isterim ki
Herkes ve herşey aynı
Aynı yalnızlığın içinde
Sır gibi duran o şey
O eski yalnızlığın
Elin göğsünde
Farkında olmadan
O eski sızına sarılacaksın
Bense kendime yabancı olmasada
İnsanlara tanıdık
Bir gözyaşı bırakıp gideceğim.....
Unutacaksın
Bir vakit sonra
Bir vakit sonra
Hayat yeniden sancılılarıyla
Sarılacak sana
Bense
Sende var yok masalı

22.03.2007

Güleser Temel

Yaksana Őiirlerimi

" Ardımızda kalan
sana ve yalnızlığıma ithafen..."

Sen
Yine sen
Aklımın almadığı alışkanlığım.
Buğulu bir akşamın sonunda
Yeniden yazdığım
Silemediğim.
Kadınım
Kadınım
Anadolu yanım
Bozkırın sarı ölümlerinde
İntihara hazır bir gurbet akşamında
Sen
Yine sen
Başak tarlaları gibi
Işıl ışıl yanıyorsun
Anadolu yüreğimde...
Düşlerimi saldım
İssızlığına
Enkaz yığını hasretleri
Düşürdüm gecenin gözlerine
Yokluğunun ayazında kalmışım
Ne duruyorsun gülüm
Beni yaktığın gibi
Yak
Yak sana şiirlerim...

21.10.2005
Güleser TEMEL

Güleser Temel

Yana Yana

İklim bildim ben seni
Yelim eser giderim
Kim kurmuş gönül sofrasını
Gül eser saza dönerim
Ağlarım yana yana
Küllerim suya dala
Gördüm yokun yoksulunu
Söz döner yana yana
Bildim bildiğim beni aştı
Şu zavallı dünya bir telaştı
Yalan rüyadan kim bıkmış
Uykumu alır küser giderim

20.10.2005

Güleser Temel

Yaşarken

Acının
Verdiği hiçbir teselli
Gözyaşı değildir
Ben ağlamıyorum
Sen de üzülme...

14.02.2002

Güleser Temel